

між інтересами влади та підприємців стосовно інноваційного шляху розвитку. Для розв'язання цієї потреби необхідно провести ґрунтовні дослідження.

Загалом, необхідно вчасно виявляти проблем в виробництві та економічній діяльності, а також розробити ефективні інструменти для вирішення цих проблем.

Поганий стан економічних ринків України доказує необхідність комплексного підходу до інноваційного розвитку, де технологічно ефективних виробництв і проведення науково-дослідних робіт буде в комплексі національної інноваційної системи.

Список використаних джерел:

1. Квасницька Р. С. Особливості інноваційної діяльності підприємств у сучасних умовах / Р. С. Квасницька, Н. С. Ардашкіна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 6, Т. 3. – С. 247-251
2. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід: монографія / М.П.Денисенко [та ін.]; За ред.: М.П.Денисенка, Л.І.Михайлової. – Суми: Університетська книга, 2008. – 1049 с.

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Заброцька В. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ТОРГОВЕЛЬНОЇ
ТА СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ КОНКУРЕНЦІЇ**

На сьогодні важливим аспектом економічного розвитку в діяльності підприємств є конкурентоспроможність. Слід зазначити, що *конкурентоспроможність підприємства* – це його здатність продавати товари та надавати послуги, цінові та нецінові якості яких привабливіші, ніж в аналогічній продукції підприємств-конкурентів [3].

Поява нових конкурентів знижує прибутковість вже наявних підприємств. Тому для ефективної діяльності торговельне підприємство має:

- вивчати ринок товарів(попит та пропозицію);
- проводити інноваційну діяльність (впроваджувати нові ідеї та технології для збільшення ефективності діяльності підприємства та отримання прибутку);
- проводити комерційну діяльність (налагоджувати закупки товару та його збут);
- впроваджувати та оптимізувати післяпродажний сервіс (доставка, встановлення, ремонт);
- проводити економічну діяльність (ефективне використання ресурсів, налагодження виробничої діяльності для виробництва товарів та послуг);
- проводити соціальну діяльність (безпека виробництва та інше)[2].

Стосовно сервісної діяльності торговельних підприємств, то вона спрямована на забезпечення ефективного торговельного процесу та задоволення потреб споживачів. Слід згадати, що сервіс у торговельній діяльності є одним із факторів визначення рівня задоволення потреб споживачів поруч з якістю товару та його ціною. Сервісна політика з погляду забезпечення ефективності торговельного процесу базується на оптимальному формуванні товарних ресурсів, дотриманні стабільно обсягу товарообігу, розвитку системи гарантійного обслуговування[1].

Якість сервісного обслуговування має значний вплив на імідж підприємства як виробника товару. В якості компонентів характеристик підприємства фахівці розглядають такі послуги:

- ціна, якість, гарантія;
- зручність розташування підприємства;
- ефективна організація сервісного обслуговування;
- впровадження нових технологій;
- наявність зворотнього зв'язку.

Список використаних джерел:

1. Безпарточний М. І. Сервісна політика торговельних підприємств. Вісник Хмельницького національного університету. 2014. №5 Том 1.
2. Громова Т. М. Торговельні підприємства та їх роль у створенні конкурентного середовища. Національна економіка. 2018. Інтелект XXI №4. С 50–53.
3. Кирилко Н. М., Бабич Ю. А. Конкурентоспроможність торговельних підприємств. Новини науки: дослідження наукові відкриття високі технології. 2019. Том 6. С 18–24.

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Івашкова А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ:
ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ**

На сьогоднішній день ефективна інноваційна діяльність вкрай важлива як для України, так і для всіх країн світу. Інновації дають поштовх для соціального, економічного, політичного, технологічного і екологічного розвитку суспільства. Саме тому так важливо розробляти нові методи та підходи до вивчення інноваційної діяльності і позбуватися внутрішніх чинників, які стримують упровадження інновацій.

Однією з головних проблем яка стримує упровадження інновацій в Україні є втрата науково-технічного потенціалу за роки незалежності. Проаналізуємо чисельність науково-технічного потенціалу України з 1990 по 2019 рр. (рис. 1) [1]. На графіку можна побачити, що з кожним роком в Україні спостерігається